

ת"פ 18102/04/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד חסאם געפר, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18102-04-18 מדינת ישראל נ' געפר

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
חסאם געפר - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שרית דרור

ב"כ הנאשם: עו"ד סימון חדד

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בשל מעשים שביצע ביום 18.5.17. בבוקרו של אותו היום התקיימה ישיבת בוררות בין הנאשם למתלונן במשרדו של עורך הדין מונעם תאבת. במהלך הישיבה המתלונן, עו"ד סמיח בשיר, קילל את אביו המנוח של הנאשם. הנאשם זרק לעבר המתלונן כוס פלסטיק ריקה, אך זו לא פגעה בו. בנוסף, הנאשם קפץ לעבר המתלונן, הטיח מכה בפניו, שרט אותו בצווארו ונשך אותו בידו. הנוכחים במקום הפרידו ביניהם. כתוצאה ממעשי הנאשם, המתלונן נזקק לטיפול רפואי, ידו נחבשה, נגרמו לו שריטות בצווארו, חבלות בפניו ופצע נשיכה בידו השמאלית.
2. הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו כתב האישום תוקן והוסכם כי הנאשם יודה בעובדותיו ויורשע. עוד הוסכם כי המאשימה תעתור לגזור על הנאשם ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נלווים וכי ב"כ הנאשם יטען לענישה צופת פני עתיד בלבד.
3. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר בעבודות שירות לבין שמונה-עשר חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור עליו עונש המצוי ברף התחתון של המתחם- ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי למתלונן. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה ואת העובדה כי הנאשם ביצע את המעשים בנוכחות אחרים בתוך משרד עורכי דין.
4. ב"כ הנאשם טען, כי מעשיו של הנאשם הם ברף חומרה נמוך וכי קדמה להם התגרות מצד המתלונן. עוד נטען, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי והמעשה אינו תואם את אורחותיו, כי הוא מקבל אחריות על התנהגותו ומצר

עליה, למד לקח והדברים לא חזרו על עצמם, הגם שהליך הבוררות מוסיף להתנהל. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בענישה מותנית ותמך עמדתו בפסיקה.

5. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו בפני בית המשפט ואמר כי מבקש את סליחת המתלון ואת סליחת בני משפחתו שלו, אמר כי מעשיו היו תגובה לדברי המתלון וכי למד לקח מהאירוע.

מתחם העונש ההולם

6. הערכים המוגנים באמצעות העבירה שביצע הנאשם הם שלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי של אדם.

7. מעשיו של הנאשם לא תוכננו מראש ובאו בתגובה לקללות שקילל המתלון את אביו המנוח של הנאשם. עם זאת מובן, כי גם התנהגותו של המתלון לא הקימה הצדקה לנקיטת אלימות כלפיו.

8. מעשי האלימות שביצע הנאשם נמשכו רגעים ספורים וחומרתם אינה מן הגבוהות. הגם שנגרמו חבלות, הרי שהחבלות המתוארות בכתב האישום הן קלות.

9. חומרה מיוחדת נובעת מן העובדה, כי הנאשם ביצע את מעשי האלימות במהלך הליך משפטי שהתנהל בין הצדדים. עם זאת יש לומר, כי המתלון היה הראשון לבזות את ההליך בכך שניבל את פיו ופגע בזכר אביו המנוח של הנאשם, והדברים מקבלים משנה תוקף שעה שהמתלון עצמו הוא עורך דין.

10. עיון בפסיקה מלמד על ענישה מגוונת בגין מעשי עבירה דוגמת זה שביצע הנאשם, החל ממאסר מותנה ועד למאסר בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 3622/11 **ישראל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.11); רע"פ 1402/15 טלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 4.3.15); רע"פ 6756/14 בן חמו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 15.1.15); ע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.12.11); ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (פורסם בנבו 3.1.13); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (פורסם בנבו 3.11.13).

11. לפיכך, מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם מתחיל ממאסר מותנה קנס ופיצוי למתלון ומגיע עד למאסר קצר בפועל, לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי למתלון.

העונש המתאים לנאשם

12. הנאשם בן 46. עברו הפלילי כולל שתי הרשעות קודמות שהתיישנו, בעבירות שאינן ממין העניין, ועל כן הוא בעל משקל נמוך.

13. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בכתב האישום בשלב מוקדם של ההליך המשפטי ואת לקיחת האחריות שבצדה. התרשמתי כי החרטה שהביע הנאשם על מעשיו היא כנה ואמיתית וכי הוא אמנם הפנים את הפסול שבמעשה והפיק לקחים מן האירוע. כל אלה הם גורמים המפחיתים את החשש שהנאשם יוסיף לנהוג ב אלימות בעתיד.

14. עוד שקלתי לזכות הנאשם את העובדה העולה מתוך הראיות שהוגשו לעונש, לפיה הליך הבוררות בין הצדדים מוסיף להתנהל גם בימים אלה, וכי הוא מתנהל בצורה רגועה ומכובדת. גם בכך יש כדי להפחית מן החשש כי הנאשם ישוב וינהג ב אלימות.

15. לבסוף שקלתי לזכות הנאשם את אורח החיים התקין שמנהל, הכולל יציבות תעסוקתית ודאגה לילדיו ולבני משפחתו.

16. מכלול הנסיבות שצוינו, מצדיק גזירת עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.19.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה 1 בכתב האישום המתוקן בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.19.

17. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, בנוכחות הצדדים